Episode 5 av Preik.tv

Dette skrivet er for dere som er ledere i lagsarbeidet, eller andre som vil benytte seg av videoene fra Preik.tv. Vi håper det skal være til inspirasjon og utrusting!

Dere kan for eksempel ha en andakt i etterkant av at dere har vist episoden, eller snakke sammen i grupper rundt temaet skapelse.

Misjonen - Ut til nasjonene

Om Videoen:
Klippet er tenkt som en innledning til en andakt/samtale i grupper, eller som en kort appell for eksempel som en del av et møte.

Aktuelle spørsmål:

- Hvorfor er jeg her?
- Hva er meningen med livet her og nå…
- Hva er misjon?
- Kan vi være misjonærer her vi bor, eventuelt hvordan?

Bakgrunnen:
Vi har til nå "preiket" om det vi kan kalle den store historien i Bibelen (dersom dere har sett de første episodene av Preik.tv).

Historien starter med at Gud skaper alt, og at vi mennesker har en spesiell posisjon i skaperverket. Vi er skapt for å ha en relasjon til skaperen vår.

Men historien i Bibelen forteller videre at vi mennesker snur ryggen til Gud, og går vår egen vei, bort fra Gud. Relasjonen blir brutt, og det får dramatiske konsekvenser for hvert enkelt menneske og for skaperverket som helhet.

Heldigvis for oss så slutter ikke historien der. Bibelen forteller oss hvor langt Gud er villig til å gå for å gjenopprette den brutte relasjonen.

Vi mennesker kan ikke fikse situasjonen vår på egenhånd, så derfor kommer Gud til oss. Blir menneske, Jesus, og tar på seg den straffen vi mennesker har fortjent pga. vårt opprør mot Gud. Han dør den døden vi mennesker skulle død, han vinner over døden, står opp og viser seg for mange øyenvitner.

Vi skal senere (i en kommende preik episode) se fremover, og sett at den store fortellingen i Bibelen har som mål at vi mennesker igjen skal bo sammen med Gud. I en perfekt relasjon til Gud, til medmenneskene våre og til jorden vi skal bo på…

Det er målet! Jesus skal komme igjen og alle konsekvenser av syndefallet skal viskes bort.

Vi befinner oss altså i en slags "mellomtilstand" Jesus kom, og han kommer igjen.

Et veldig aktuelt spørsmål blir da:
"Hva skal vi finne på mens vi venter på at Jesus kommer tilbake?"

Her er noen alternativ…
A) Ha fokus på å skape det best mulig for oss selv her og nå
B) Sette oss ned å vente
C) Være en del av et misjonerende fellesskap

La oss se litt hva Bibelen sier om disse alternativene

A) Ha fokus på å skape det best mulig for oss selv her og nå
Vi i Norge bor i et samfunn med sterkt fokus på det å skaffe seg selv materielle goder. Større TV, hus, bil. Dyrere pc, mobil og klær. Bedre utdanning og jobb. Lange ferier og spennende opplevelse.

Alt dette kan være bra ting i og for seg, men det er også fare for at vi tar en bra ting, og gir det feil posisjon i livet vårt…

"be careful not to worship a good thing as a god thing for that is a bad thing." Skriver Mark Driscoll[1] om avgudsdyrking (http://theresurgence.com/2011/01/11/what-is-idolatry)

I et så materialistisk samfunn som vi lever i må vi kanskje være ekstra på passelige, så vi ikke (igjen) begynner å tilbe det skapte fremfor skaperen.

Jesus sa:
"Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger og hvor tyver bryter inn og stjeler. Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler. For der skatten din er, vil også hjertet ditt være." **Matteus 6.19-21**

B) Sette oss ned å vente
Av og til kan jo dette være fristende. Å trekke seg tilbake fra verden, det skjer jo så mye ugudelige ting der ute, og kose seg sammen med andre kristne. Holde seg trygt inne på et bedehus eller kirke, synge lovsanger og ha det sosialt med andre kristne som også venter på at Jesus skal komme tilbake…

Det er veldig viktig at vi som kristne er en del av et kristent fellesskap, det understreker Bibelen gjentatte ganger.

[1] Mark Driscoll er pastor for http://www.marshillchurch.org/

Eksempel:
"La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast. La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. Og la oss ikke holde oss borte når menigheten vår samles, som noen har for vane. La oss heller oppmuntre hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg"
Hebr.10. 23-25

Rom.12 og **1.Kor 12**. Slår også fast at vi er "Kristi kropp, og hver enkelt er dere hans lemmer." Vi hører altså sammen, vi trenger hverandre…

Men menighetsfellesskapet dreier seg ikke bare om det som skjer innenfor kirkebyggets fire vegger! Jesus har kalt menigheten til mer enn en gudstjeneste klokken 11, eller ungdomskafé fredag kveld…

C) Være en del av et misjonerende fellesskap
Både de første disiplene, og vi som er Jesu disipler i dag har fått et enormt viktig oppdrag. Vi er sendt ut, for å krysse grenser, til hele verden - for å få flere med inn i fellesskap med Gud og med Guds folk på jord.

Dette var oppdraget til de første disiplene…

"Jesus sa da igjen til dem: Fred være med dere! Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere. Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige ånd!"
Joh 20:21

"Men dere skal få kraft idet Den Hellige ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende." Apg 1:8

Her ser vi at disiplene både får et kall, ett oppdrag - å gå ut! Men de slipper å gå alene, i egen kraft. Jesus utruster de med den Hellige ånd[2], og etablerer menighetsfellesskapet som utruster, sender og støtter de som reiser til andre steder for å forkynne evangeliet.

Gud ønsker å bruke oss til å få enda flere inn i "familien".

Livsviktig…
Når vi leser videre i apostlenes gjerninger i Bibelen ser vi hvordan de tar fatt på oppdraget. De får kraft og de er ikke lenger noen "pingler"…
De våger å stille seg frem for folk å fortelle om Jesus. Selv når de havner i fengsel, blir pisket og drept.. Ingen ting kan stoppe oppdraget!

"Så kalte de dem inn igjen og forbød dem helt å tale eller lære i Jesu navn. Men Peter og Johannes svarte dem: Døm selv om det er rett i Guds øyne å lyde dere mer enn Gud! For vi kan ikke la være å tale om det som vi har sett og hørt." **Apg 4:18-20**

[2] Vi skal forresten preike mer om den Hellige ånd senere…

Til oss

Etter mange[3] år[4] kom budskapet om Jesus her til Norge, og her sitter vi i dag som et resultat av at budskapet har nådd oss. Oppdraget har nådd oss, spørsmålet er om vi er villige til å være med? Om Jesus får sende oss ut.

Som kristen er du et vitne om Jesus i nabolaget, til de i klassen eller fotball-laget, spørsmålet er om du er et tydelig vitne…?

I Norge lever vi i det noen vil kalle en etterkristen tid[5]. Det betyr at folk flest ikke lenger kjenner til hva kristendommen faktisk står for, men at de likevel tror de vet det. Dette er kanskje vår største misjonsutfordring i Norge, også i vårt land er det mange "grenser" som må krysses!

Og kanskje Jesus ønsker å sende deg lengre ut? Til "verdens ende"…
Er du villig til å gå over den grensen?

Oppdraget

Evangeliet om Guds Rike skal forkynnes over hele verden (oikumene: overalt hvor det bor folk) som et vitnesbyrd for alle folkeslag (etnos: etniske folkegrupper), og så skal enden komme. (Matt 24:14) Så viktig er misjon for Gud, at han har linket oppfyllelsen av misjonsbefalingen opp til sin egen sønns gjenkomst.

Hvordan ligger vi an?

"I dag finnes det over 6000 folkeslag som defineres som unådd (definisjonen på unådd er ofte brukt som 2 % eller mindre av befolkningen som er aktive kristne, eller at kirken i folkegruppen ikke er sterk nok til å vokse uten hjelp "utenfra"). Over 2 mrd mennesker tilhører folkeslag som defineres som unådd. Nesten 30 % av jordens befolkning lever derfor adskilt fra evangeliet, uten mulighet til å høre om Jesus"
– Andreas Nordli, Leder for Ungdom i Oppdrag

Det er altså ganske mange som "venter" på at kanskje du skal komme å fortelle dem om Jesus!

Guds hjerte for folkeslagene ser vi uttrykt gjennom hele GT. I 1. Mos 12:3, sier Gud til Abraham: Jeg skal velsigne deg, slik at du kan velsigne alle jordens slekter (folkeslag og etniske grupper).

Dette kallet går som en rød tråd gjennom hele GT, og fortsetter i NT. Det avsluttes på mange måter med synet Johannes hadde på Patmos, hvor han ser en skare så stor ingen kan telle den, av representanter fra alle folkeslag (etnos), stammer, tungemål og folk (Åp 7:9-10[6]).

---

[3] Vi har kristne gravfunn fra 800-tallet og bautaer over kristne stormenn fra 900-tallet.
[4] Her kan en om en har tid og lyst se på evangeliets fremmarsj gjennom historien. Fra Jerusalem og via Paulus og ut…. Aktuell tekst kan være Apg 26.12-18 der Paulus forteller om sitt kall til hedningemisjon.
[5] "Kristen tro og kunnskap er sterkt svekket, i mange sammenhenger fraværende, i folks bevissthet. Dessverre gjelder det også mange innenfor kirkens eller forsamlingens vegger." Skriver Nils Olav Breivik i en artikkel om dette. Du kan les mer her: http://www.kpi.dk/artikler/breivik.htm
[6] "Deretter så jeg en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål. De sto foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper, med palmegrener i hendene. Og de ropte med høy røst: Seieren kommer fra vår Gud, han som sitter på tronen, og fra Lammet."

Dette er ennå ikke gått i oppfyllelse, men i følge Bibelen skal det skje. For at det skal skje, må misjonsbefalingen oppfylles. Slik er vi altså med på å fremskynde Jesu gjenkomst når vi er involvert i misjon (2. Pet 3:10-12a[7]).

Misjonsbefalingen
i Mattus 28.18-20 står dette:

"Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»"

Bokstavelig kan vi oversette Matt 28 slik: "Mens dere er *gående*, gjør disipler av alle folkeslag."

Jesus sier at det er meningen at *alle kristne* skal være *gående*, utsendt! Noen er gående til andre etniske folkeslag, noen er "gående" i nabolaget. Det er en tilstand, en vedvarende virksomhet som inkluderer alle kristne. Det er et forsamlingsoppdrag alle som tror på Jesus er kalt inn og har del i. Det omfatter hele det kristne livet. Som f eks kjærlighetsgjerninger, samfunnsengasjement, evangelisering, forbønnstjeneste osv.

Guds misjon skaper bekjennelse til den treenige Gud, kaller til dåp og omslutter de døpte med undervisning og omsorg.

Hele disippelflokken, dvs. Kristi kirke, har del i oppgaven mens vi venter på hans gjenkomst…

Det kan være ganske spennende å spørre Jesus om hvor og til hvem han vil sende oss… Det er jo han som har designet oss, gitt oss de egenskaper og gaver han ville at vi skulle ha! Da er det jo logisk å tenke at han har et oppdrag til nettopp deg….

I Jesaja 6.8 står det en ganske utfordrende tekst

"Så hørte jeg Herrens røst:
«Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?»
Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»"

Våger vi å svare: "Se, her er jeg. Send meg!" ?

I tilfelle blir du kanskje sendt ut som leder på leir, som leder på Bedehuset eller du får være med å bringe evangeliet ut til folkeslag som enda ikke har fått høre om Jesus…

Er du med?

---

[7] "Men Herrens dag skal komme som en tyv. Da skal himmelen forgå med et rungende drønn, elementene skal komme i brann og bli fortært, og jorden og alle gjerninger som er gjort på jorden, skal komme fram i lyset. Når alt skal gå i oppløsning på denne måten, hvor hellig og gudfryktig bør dere ikke da leve mens dere venter på at Guds dag skal komme, og **fremskynder** den."